

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

VII. évf. 9-10. szám

2013. május-június

www.gardonyi.eger.hu/diakok/iskolaujsg

Érettségi 2013

M Á J U S

2. Kiállítás a menzán.

Az iskola éttermében állandó kiállítás nyílt *Fazekas Anna 7.C, Kaló Georgina 10.C, Fehér Anna, és Puzsik Csenga 10.K., Linkecs Larion 13.E* és *Odler Kinga 10.E* osztályos tanulók rajzaiból és fényképeiből. A kiállításon szereplő alkotások elbírálását *Fedics Miklós* tanár úr végezte. Az arra érdemes műveket a jövőben két-három havonta - ahogyan a művek összegyűlnek - fogja kihelyezni. Ezúton is kérjük diákjainkat, hogy ha „jól sikerült” fényképük vagy rajzuk van, keressék fel tanár urat.

2. A közös szerenád

A végzős tanulók utolsó iskolai napjának kora estjén a közös szerenád a dalokban kifejezett hála és szeretet, amelynek hangulatát talán érzékelteti e néhány fénykép.

3. A ballagás

A kisharang szavára az osztályok elindultak osztálytermeikből, végigmentek a folyosókon, az udvaron, ki a Széchenyi utcára, el a bazilikáig. Útjukat a sorfalat álló diák-társak jelezték. A menet élén az iskolazászló haladt, s két rézfűvös ballagási dalokat játszott.

Az ünnepi szentmisét Dékány Árpád Sixtus atya, zirci apát úr, Soós Tamás atya, iskolánk megbízott spirituális vezetőjével, Hugyecz János atyával, a Szent Bernát templom plébánosával, Marti József atyával, a bujádi Szent Márton templom plébániai kormányzójával, Varga József atyával, az egri Jézus Szíve templom káplánjával együtt tartotta. A prédikációból, Tamás atya gondolatai közül arra hívjuk fel a figyelmet, hogy „... mi is apostolok vagyunk. Apostoli küldetéssel és szívvel kell továbblépni az életben. Küld benneteket az Egyház, az iskola Szent Bernát lelkiségével – melynek lényegét a sokszor hallhattad – lángolni és világítani. Rajtad múlik, hogy leszel-e Jézus Krisztus élő apostola. Teszel-e tanúságot szóval és tettel arról, hogy az Ő tanítása szerint rendezed be, éled az életed.”

A ballagási ünnepséget megtisztelte *Dékány Árpád Sixtus* atya, iskolánk fenntartója, zirci apát, *dr. Szucsik István* úr, a Heves Megyei Kormányhivatal Oktatási Főosztályvezetője, *Homa András* úr, az Érseki Szent József Kollégium igazgatója, *dr. Molnár Miklós* úr, a Ciszterci Diákszövetség Egri Osztályának Elnöke, *dr. Hibay Károlyné*, egykori ciszterci diák özvegye, szép számmal szülők és hozzátartozók.

Nagy Zsófia (11.K) volt a szóvivő, *Horváth Nikolett (11.D)* - a Himnusz eléneklése után -, mint búcsúztató diák emlékeztette a végzős társait: „*A Gárdonyiban kapott hit és tudás mellett a szeretet és a barátság ereje segíthet majd Titeket az előttek álló próbatételek idején. A szeretet megélése és viszonzása a legnagyobb feladat egy ember számára. Kívánom, hogy életekben mindig legyenek igaz barátaitok, és legyen mellettek olyan ember, akit igazán szerethettek, akiért érdemes áldozatot hoznotok, aki mellett kiteljesedhettek.*”

Gyetzai Bianka (13. K) *Reviczky Gyula* Isten című költeményét szavalta el. Iskolánk énekkara s zenekara pedig a *Testvérek Utam a fény* című dalát adta elő.

Homa András 13.K osztályos diák búcsúzó beszédében arra emlékezett, hogy „*Nehéz az elmúlt öt évről, életem eddigi legszebb időszakáról beszélni. Megéltük itt, hogyan lesz tatóngó mélységből egekig nyúló, kétszintes tornaterem, és hogyan lesz átlagos tanteremből minden szellemi igényt kielégítő könyvtár. Előbbit teljességgel birtokba vettük, utóbbi használatára sajnos csak hetek maradtak. A munkálatok azonban nem csak az iskola épületében zajlottak, hisz a tanári nevelőmunka hatására a szellemi-lelki építkezés alapjait mi is letettük. Nagyban köszönhető ez iskolánk filozófiájának: felebaráti szeretet, a másik elfogadása. Ezt a hitvallást egyre inkább magunkénak éreztük, mert bár észre sem vettük, de már az első *Veni Sancte* óta erre tanítanak. Talán ezzel ad többet a Gárdonyi más iskoláktól, így tudunk a mai világban, ahogy *József Attila* írta: „*fehérék közt európaiak*” lenni.*”

A ballagó osztályok képviselőiben a közösségi munkájában, emberiségében magatartásában példamutató, kiváló tanulmányi eredményt elérő *Barkóczi Dávid 13.A* osztályos tanuló

kötötte fel a búcsúzás szalagját az iskola zászlajára.

Ezután *Varga B. János* igazgató úr ünnepi beszéde következett:

„... *Emlékszem, egy évzáró alkalmból arról beszéltem, hogy nem is olyan régen, gyermekként, a kavicsokat dobáltátok a patak vizébe, és azt szerettétek volna elérni, hogy azok minél messzebbre jussanak. Tágra nyílt szemekkel, a csodálkozás ösztönzött benneteket arra, hogy kérdéseket fogalmaztatok meg a világ működéséről. Bizonytalanság járt át titeket, hiszen rengeteg dolog vett körül, melyekről mit sem tudtatok. Örültetek a világnak, meg akartátok ismerni, tanulni vágytatok. Fel akartátok fedezni az ismeretlent, racionálisan megragadni a végtelent. A felnőttekhez fordultatok segítségért. Kisgyermekként kezeteiket csúsztattátok szüleitek kezébe, és biztonságban éreztétek magatokat. A szülői kéz megszorította a gyermek kezét, és tudtatok, hogy merre kell menni, mit kell tenni. Az évek múltával bizalmatokba fogadtátok tanáraitokat, akik segítettek tájékozódni nem csak a tudományokat érintő, – talán most bátran mondhatom – az iskolában megszerezhető tudásnál fontosabb, az Életet érintő kérdésekben. Vándorújtaitok során magas hegyekre jutottatok fel, a tetején körülnéztetek, és vezetve elindultatok le a magasból, de tudva, hogy merre tartotok.*”

A hegy magaslati pont, ahonnan szinte minden látszik. A hegy tetejéről visszapillanthattok, hogy honnan jöttetek, de előre is tekinthettek, hogy hová szeretnétek eljutni. A hegyeket gyermekként vezetővel hódítottátok meg. Vezetőitek szüleitek, később tanáraitok is voltak. Gárdonyi Géza a következőt mondja erről a fontos cselekedetről: „*A gyermeket a felnőtt vezeti. A felnőttet a feljebbvaló.*” Segítettek mászni, feljutni, tájékozódni, értékelni, majd elindulni. Fogták a kezeteiket. A kézfogás bizalmi kérdés. Most a felnőttek arra kérnek, hogy hagyjátok el a gyerekes dolgokat, érdeklődésetek maradjon a régi, de nőjete fel, viselkedjete, legyetek önállóak. Tanáraitok a hegy tetejére érve biztatnak, átkarolják a vállatokat, és azt mondják, hogy az egészet próbáljátok nézni, egyben az egészet: hegyet és völgyet, erdőt és mezőt, magaslatot és mélységet. Eget és földet. Nem könnyű, de ha sikerül, akkor másképp fogjátok látni a világot,

és amire vágytatok gyermekkorotok óta, megértitek. Felértetek arra a hegyre, melyről egyedül kell lemennetek. A hegyre felérve megpihenünk, értékelünk és tervezünk. Leülünk, kipihenjük a hegymászás fizikai fáradalmait, és felkészülünk a további útra.

A mi ciszterci közösségünk nem csak a testi felfrissülésre készített fel titeket. A testi mellett a lelkiünk gyarapítása és felkészítése is fontos állomás az életünkben. A hegy – Olimposz – az Istennel való találkozás egyik helye. Magaslati pont. Erőt adó lehetőség, ahonnan a völgybe jutva testben és lélekben megerősödve végezhetjük mindennapi feladatainkat. Tudnunk kell, hogy feladatunk, küldetésünk van. Mindnyájunknak. A hegyre – élete folyamán, kinek - kinek szükséglete szerint – többször fel kell menni.

Mi, gárdonyis tanárok egy értékrendjében bizonytalan, meghasonlott korban akartunk nektek igazodási pontot mutatni.

Tudjuk, hogy a befektetett munka meghozta eredményét, erről tanúskodnak a hamarosan átadásra kerülő díjak. Versenyeredményeitek, közösségi munkátok, viselkedésetek arról adnak bizonyosságot, hogy megérettétek, mi az, ami az embert emberré teszi.

Köszönjük a szüleitek bizalmát, hogy ránk bízta nevelésüket. Büszkék vagyunk arra, hogy ebben a világban minket választottak, olyan értéket vállalva és megélve, melyek örökérvényűek.

Ez ad nektek szellemi és lelki tartást. A mai fiatalság körében belülről fakadó igény van erre, bármennyire is úgy tűnik, hogy az új generáció számára nem a hagyományos értékrend a követendő.

Félve indultok le a hegyről, de tarisznyátokban ott találjátok Szent Ágoston örökérvényű gondolatát, melyet szeretettel adok át kollégáim és a magam nevében: „*Tartsd meg a rendet, és a rend is megtart téged!*”

Az iskola legrangosabb díja a Gárdonyi-díj, azok a tanulók részesülhetnek benne, akik öt éven át kitűnő tanulmányok mellett országos versenyeken is szerepelhettek, s öregbíthették ciszterci iskolánk hírnevét: *Barkóczi Dávid* és *Szabó Réka* a 13.A osztályból; *Hegedűs János*, *Hliva Dániel* és *Molnár Csilla* a 13.E osztályból; *Homa András*, *Horváth Kitti*, *Kurucz Anna*,

Sebők Eszter, Szabó Anna Virág, Tóth Anna Eszter a 13.K osztályból.

A tanári karból Varga Pálné tanár-nő kapott Gárdonyi-díjat. A Ciszterci Diákszövetség Egri Osztályának támogatásával jutalomban részesülnek azok a ballagó diákok, akiknek keresztény hitélete és erkölcsi magatartása példaeértékű: Noszek Nóra (13.A), Kszel Zsófia (13.E), Bozsik Andrea (13.K).

Dr. Hibay György, egykori ciszterci diák végakarata szerint jutalomban részesültek azok a végzős ciszterci diákok, akik példásan helytálltak tanulmányaik során és különböző versenyeken növelték iskolájuk hírnevét: Mezei Anna (13.A), Kovács Dávid (13.E), Boros Dalma (13.K), Rudas Judit (13.K).

Könyvjutalomban részesülnek kiváló tanulmányi munkájukért, példamutató magatartásukért, közösségi munkájukért, illetve versenyeredményeikért a 13. A osztályból: Bartus Petra, Jurasek Viktor, Király Judit, Kovács Anett Martina, Sági Alexandra Mariann, Tihanyi Inez, Vzdák Andrea; a 13. E osztályból Balázs Miklós, Huszár Márk, Odler

Kinga, Pataki Zsombor, Tóth Balázs, Tóth Tamás; a 13. K osztályból Lénárt Eszter, Tóth Kinga, Gyarmati Zsófia, Buttinger Milán, Lukács Zsófi.

Dékány Árpád Sixtus atya, zirci apát úr, iskolánk fenntartója a következő szavakkal szólta a diákokhoz:

„25 éve ezekben a napokban érettségiztem Pannonhalmán, egy évvel Varga B. János igazgató úr után. Viszszagondolva erre az eseményre, emlékszem azokra a jó tanácsokra, amelyeket mi akkor kaptunk. A tanácsok arról szóltak, hogy milyennekké váljunk. Ezeket a tanácsokat adom most át nektek.

Legyetek hűségesek a szeretetben!

Ne a csalódásokat, a kudarcokat eleve-nítsétek fel magatokban. Aki egy kicsit is szeretni akar, szeretni képes a másik embert, a hivatását, az túl tud lépni minden kritikán. Akkor leszel boldog, ha akarsz szeretni. Úgy, ahogy Krisztus akart szeretni. A kereszt nem kellék, nem dísz a tantermek falán, hanem intő jel.

Legyetek hűségesek az egyházhoz! Az egyház számít rátok, mint ahogy számít a szüleitekre, testvéreitekre, és jövődöbéli családjaitokra is számít.

Legyetek hálásak! A szüleiteknek, akik vállaltak és vállalnak titeket. A tanáraitoknak, akik szolgáltak titeket.

A lelkipásztoraitoknak, akik vezettek benneteket. Egymásnak mind azért a jóért, amivel segítettétek egymást. S legyetek hálásak az Úrnak, minden reggel és este, hogy tehettek egymásért, az egyhá-zért, a nemzetért és a világeért!”

Az ünnepségünket a Szózat eléneklésével zártuk. A ballagó osztályok pedig visszaindultak az osztályaikba.

6-27. Írásbeli vizsgák közép és emeltszinten. „Mégmértettedél,” írásban ...

17-21. Csíksomlyó

Május 17-én pirkadatkor indultunk neki közös utazásunknak a méltán híres és gyönyörű Erdélybe.

Már induláskor gondoltam, hogy egy felejthetetlen élményben lesz részem, hiszen az iskolából csupán 13-an mentünk, ezzel megteremtve a családi, baráti hangulatot már az utazás alatt. Amint átléptük a román határt, máris mintha egy másik világba csöppentünk volna: hatalmas hegyek, mély völgyek, gyönyörű tájak, tavak.

Első megállónk Nagyvárad belvárosa volt és a bánffyhungyadi református templom. Itt megkaptuk az első ízeltőt az erdélyi magyarok határtalan szeretetéből, hűségéből. Érezni lehetett, hogy ha térképen nem is, de lélekben összetartozunk. Még az esős idő sem szegte kedvünket attól, hogy néha megálljunk és megcsodáljuk azt a lélegzetelállító tájképet, ami elénk tárult. Folytattuk utunkat tovább Erdély szívébe, Székelyföldre.

Szerencsénkre, mire elértük célállomásunkat és szálláshelyünket, a legigazabb székely falut, Zetelakát, már az idő is kedvezőbb volt, ugyanis előbukkant a nap, és új fényben világította meg ezt a különleges helyet. Megérkezéskor 2 székely család várt minket, és mi is izgatottan vártuk őket, hisz csoportvezetőnk, *Bozóné Tóth Gabriella* tanárnő már előre megsúgta nekünk, hogy a székely fogadtatás az egyik legmegnyerőbb gesztus szerinte Európában. Székely különlegességekkel kínáltak minket mondván, hogy mi, magyarok összetartozunk. Az összetartozás gondolata végig bennem volt az út alatt, új eszméket, érzéseket ébresztett lelkemben, amiért nagyon hálás vagyok.

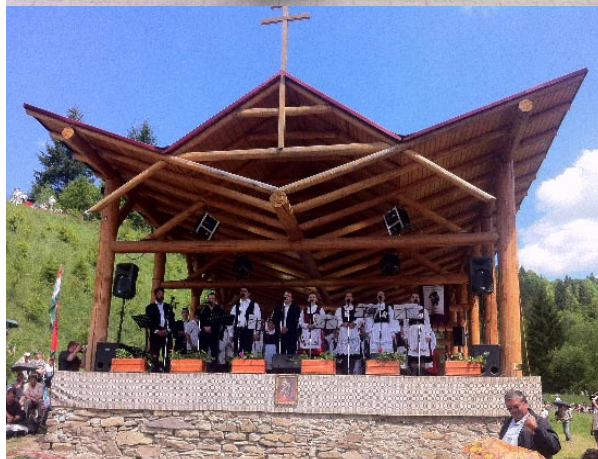
Meghatározó lehet az ember egész életére, sőt a hitélete és magyarságtudata szempontjából az, hogy több mint félmillió magyar a Kárpát-medence és a világ minden tájáról egyszerre eljött és imádkozott a Magyarok Nagyasszonyához, a csíksomlyói Szűz Máriához, és énekelte himnuszainkat, imáinkat. Rengeteg gondolat fogalmazódott meg bennem a szentmise alatt, amit csak itt, Csíksomlyón tud az ember elérni. Boldog voltam, hogy magamba tudtam nézni, és át tudtam érezni az egész életemet. Mire hazaértünk a szállásra, fáradtan bár, de még elénekeltünk néhány dalt, hogy még hangulatosabb legyen az esténket.

Vasárnap ellátogattunk az ezeréves határhoz, Gyimesbükkhöz, ahol lehetőségünk nyílt szuvenírek vásárlására, székely és román ételek kóstolására. A délutánt itt tölthettük, de kora estére vissza kellett érniünk, mert a hívek megérkeztek a gyalogos zarándoklatból, és megkezdődött a szentmise. Nagyon különleges élményben volt részem, amit csak itt lehet megtapasztalni. Utolsó erdélyi esténkhez értünk. Eddigi fogadó családjaim közül messze ők voltak a legkedvesebbek, legfigyelmesebbek. Megismertették velünk a székely étel- és italkülönlegességeket, valamint a székely szeretetet, aminek nincs párja a földön.

Hétfő reggel szomorúan, de kíváncsian indultunk hazafelé, hisz várt még ránk rengeteg kaland és élmény. Első állomásunk Segesvár volt, ahol tettünk egy kis sétát a városközpontban, majd felsétáltunk a várba. Körbenéztünk, kávéztunk, készítettünk pár fotót, olvastunk a vár történelmét leíró kőtablákat. Második állomásunk helye pedig a középkori város, a kincses Kolozsvár volt, ahol a szűk, hangulatos utcákban sétálgattunk, megnéztük a katedrális és a Fő teret. Utazásunk legvégén pedig Körösfőn álltunk meg, itt 1 óra keretében szabad program volt, így lehetőségünk nyílt vásárolni szeretteinknek.

Felszálltunk a buszra, és meg sem álltunk egészen Eger városáig. Felejthetetlen élményben volt részem, büszke vagyok magyarságomra. A jövődöbéli kíváncsi utazónak bátran merem ajánlani Erdélyországot pünkösdi idején a csíksomlyói búcsú miatt, de ez az elszakított országrész mindenkor értékes és érdekes úti cél lehet.

Kis-Benedek Bálint 11.A

17. Ádámok és Évák -

2013.04.27-én a Gárdonyi Géza Színházban több diák is szerepelt Madách Imre művének, az Ember tragédiájának feldolgozásában, az Ádámok és Évák színdarabban. Év elején, szeptemberben hirdették meg Eger minden középiskolájában a lehetőséget, hogy a diákok részt vegyenek egy rendkívül izgalmas és tanulságos felkészülésben, majd előadásban. A mi gimnáziumunkban a 9.évfolyamnak volt lehetősége, hogy összeállítson egy színjátszó kört, a színházzal a kapcsolatot Kovács Ottóné tanárnő tartotta. Fehér István színész hetente bejárt a diákokhoz, és bevezette őket a színház különleges világába, az ő különleges – ám ugyanakkor nagyon profi – módszereivel. Persze felsőbb éves diákok is szerepeltek a darabban, ők is jöhettek a próbákra. Kemény munkával sikerült elérni a kívánt eredményt, sőt, szerintem még annál többet is. Óriási élmény volt megismerni ezt a szakmát, és szerintem sokan kedvet kaptak hozzá. F fiatal színészeink, akik iskolánkat képviselték, különböző színekben játszottak különböző szerepeket: Besenyei Vivien, Besenyei Zsanett, Berecz Bianka, Urbán Gerda, Juhász Diána, Barna Hajnalka, Király Karola, Bognár Tamara, és Koza Fanni. Valószínűleg jövőre is meg fogják rendezni a "Játsszunk színházat!" programot, és teljes mértékben tudom ajánlani minden diáknak, hisz egy életre szóló élmény a színpadon állni, megtapasztalni, milyen is egy színész feladata. A csodák világába kerülhet minden résztvevő, ahol mások bőrébe bújhat, ám mégis önmagát kell megvalósítania: lehet a gonosz megtestesítője, esetleg a hős, akit mindenki szeret, vagy épp az a humoros figura, akiért mindenki rajong.

Koza Fanni (9.A)

23. Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár irodalomversenyt rendezett Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulóján azzal a céllal, hogy mind az általános iskolák, mind pedig a gimnáziumok tanulói részt vehessenek egy izgalmas akadályversenyen, ahol megmutathatják, mennyit tudnak magáról az íróról és műveiről.

56 csapat jelentkezett az általános iskolásokkal együtt, de ennek csak a fele jutott az akadályversenyig. Akik az első fordulót sikeresen teljesítették, azok

mind részt vehettek az akadályverseny délelőtti fordulóján. Az akadályverseny a városban több helyszínen is zajlott, például a várban, a népkertben és a minaretnél, a délutáni vetélkedőt pedig a Megyeházán folytattuk.

Sok színes feladattal leptek meg minket, például volt darts, íjászat, mely sokaknak óriási élményt jelentett, hiszen életükben először próbálhatták ki. Délben a mi iskolánk konyhájának közreműködésével egy bő és finom ebédben lehetett részünk. Utána jött az eredményhirdetés. Ekkor az általános iskolásoknak befejeződött a verseny, és a gimnáziumi csapatokból is négyen kiestek. A verseny azonban folyta-

tódott tovább tíz gimnáziumi csapattal, köztük velünk is. Legelőször elő kellett adnunk a bemutatkozó műsorunkat, amire a csapatunk írt egy gitárkísérettel eljátszott rövid dalt, melyben szóltunk a csapatneveinkről, Gárdonyiról és az iskolánkról. Ezek után következtek villámkérdések, igaz-hamis állítások és még sok más izgalmas feladat. Talán az egyik legnehezebb feladat a vaktérkép volt, ahol 10 helységet kellett bejelölni. Igazából mindegyik feladat nagyon jó volt, de talán a legszórakoztatóbbat a villámkérdések jelentették. Ott végig résen kellett lenni, hogy tudjunk rabolni, de ez tette izgalmassá. Azért, hogy még szórakoztatóbb legyen, egy hastáncos műsorát is láthattuk, majd a pontok összeszámolása alatt közösen elénekeltük Tinódi Lantos Sebestyén Summáját írom című énekét. Az eredményt gyermeki izgalommal vártuk, és mikor kiderült, hogy a második helyen végeztünk, több mint húsz ponttal a harmadik helyezettől, el sem mondható, mennyire örültünk. Jutalmul rengeteg érdekes könyvet kaptunk és persze egy Gárdonyi-művet is.

Úgy gondolom, nem érzünk csalódást, hogy a második helyezést szereztük meg, hiszen szerintem egy megyei versenyen ez is igen jó eredmény. Mindenképpen mondhatom, hogy egy nagyon jól megszervezett, színvonalas versenyen vehettünk részt, mely elősegítette, hogy jobban megismerhessük Gárdonyinak mind az életét, mind pedig írói munkásságát.

Pócs Karola 10. C

23 Don Bosco Egerben

Don Bosco 1815. augusztus 16-án Olaszországban, parasztszaládban született. Kiskorában egy álmot látott, ami megvilágította számára a küldetést: „Legyél alázatos, erős és állhatatos.” Capriiglióban jár iskolába. 1835-ben magára ölti a papi ruhát és szeminarista lesz. Don Bosco 1859-ben szerzetes társaságot alapított, amelyet Szalézi Szent Ferencről nevezett el. 1888. január 31-én meghal. 1929. június 2-án XI. Pius pápa szentté avatja, majd 1934. április 1-jén a Katolikus Egyház is.

A szalézi rendet Don Bosco Szent János alapította 1859. december 18-án Torinóban, majd 1874-ben pápai jóváhagyást kapott. Az alapító jelszava: „Da mihi animas, cetera tolle.” ez magyarul azt jelent: „Adj nekem lelkeket, Uram, minden mást vegyél el.” A szalézi társaság apostoli célja: az ifjúság tanítása nevelési és oktatási céllal iskolákban és középiskolákban. A rendet jellemzi a derűs légkör, az evangéliumi merészség és az alkotókedv. Magyarországon már 1913-ban megjelentek az első szalézi szerzetesek.

2015-ben ünnepeljük Don Bosco születésének 200. évfordulóját. Pascual Chávez, a szaléziak rendfőnöke kezdeményezésére „zarándokol az ereklye”, ami már több mint 130 országban volt, köztük Magyarországon is. Az utaztatásnál fontos szempont volt, hogy Don Bosconak arca legyen, ezért halotti arcmásával ábrázolták életnagyságú koporsóban. Papi ruhába öltöztették, ami a lelképásztori feladatokra utal. Az ereklye járt már Ázsiában, Amerikában, Afrikában, és most Magyarországra is eljutott. Eddigi nagyobb állomásai hazánkban: Szombathely, Győr, Budapest, Pécs, Veszprém, Eger és Szolnok volt. Magyarország után Lengyelországba vándorol tovább a világhírű ereklye.

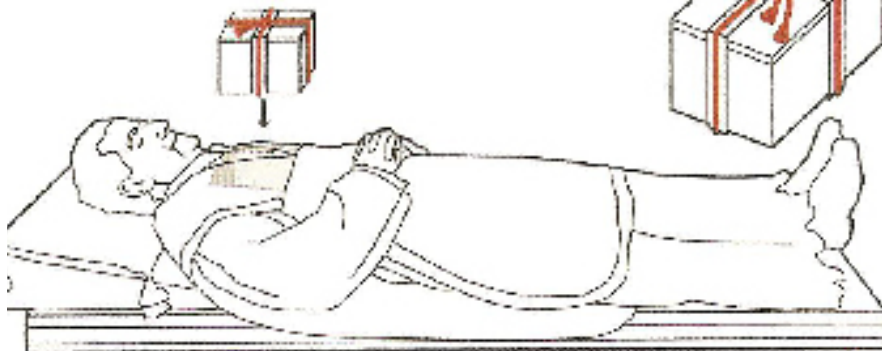
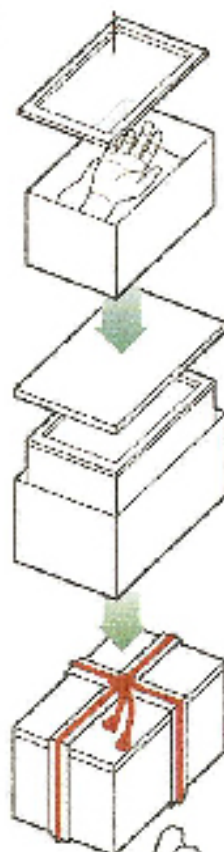
Panyi Keistóf II.A

A FIATALOK SZENTJÉNEK KÉZEREKLYÉJE

Bosco Szent János jobb kézereklyéje hidrofil pamutanyagból készült, 27x9x26 cm-es, különleges, edzett üvegtetejű, fémből készült tartóban van, hat csavarral gondosan lezárva. Ez egy 1.5 mm vastag, horonyozott dobozban van elhelyezve, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen bármilyen sérülés az utazás során.

Minden két fémpánttal van lezárva, egy szalaggal át van kötve és le van pecsételve Torino érsekének pecsétjével.

A tetején Severino Poletto, Torino metropolita érsekének aláírásával hitelesített felirat hirdeti, hogy a dobozban Bosco Szent János jobb kézereklyéje található. Az ereklyét tartalmazó doboz a vászból készült alak mellkasában erre a célra kialakított mélyedésbe van elhelyezve.

21. Kollégiumi szentmise.

Szarvas István atya prédikációját az evangélium azon mondatára építette, miszerint „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgája.” (Mk 9,36). S arra hívta fel a jelenlevők figyelmét, hogy a krisztusi közösségben nem csörtető akamokok vannak,

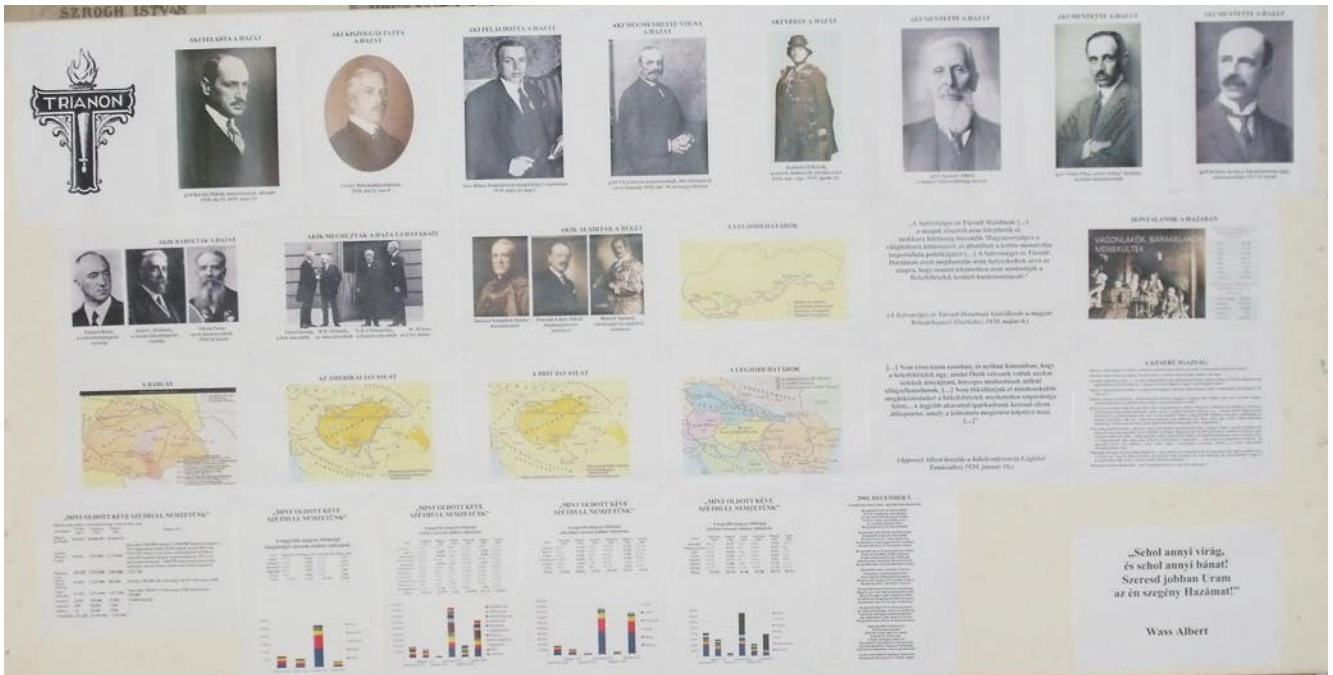
nem az egyéni érdekek gátlástalan érvényesítése, nem a másik ember tárgyként való kezelése történik, hanem a krisztusi szeretet egységében megvalósuló, egymásra figyelő együttgondolkodás és munka zajlik. Az elsőből elvágyik az ember, míg a második közösségben jó érzi magát. Napi feladatunk az utóbbi közösség megvalósítása.

J Ú N I Ú S

4. A Nemzeti Összetartozás Napja

E tanévben iskolánkban egy rövid rádióműsor emlékezett és emlékeztetett a trianoni diktátum 93. évfordulójára. Juhász Gyula Trianon című versét *Kiss Ádám 10.K* mondta el. Az eseményhez kapcsolódó gondolatokat *Lőrincz Lilla 10.K* és *Balla-góné Csernyák Éva* tanárnő, a történelem munkaközösség vezetője tolmácsolta. Az első emeleti folyosón a negyedike előtti és utáni napokban *Kovács Ottó* tanár úr által készített kiállítás volt látható.

6. Dobó István Emlékkiállítás.

A Dobó István Vármúzeum által rendezett a Comenius Regio Projekt által támogatott kiállítás ez év tavaszán végigjárta Eger középiskoláit, s a tanév utolsó két hetét iskolánkban töltötte. A kiállítás a hős várkapitánynak és a nevezetes ostrom névtelen hőseinek állított emléket. Köszönjük!

6. Érseki jutalom.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is megrendezték június 6-án az Egri Főegyházmegye fenntartásában vagy területén működő, de más, egyházi fenntartásban lévő oktatási intézmények napját. Az iskolákat képviselő több mint 1200 diák és tanár - Ternyák Csaba érsek főcelebrálásával - közös szentmisében adott hálát az egri bazilikában a Mindenható Istennek a hamarosan záródó tanévért.

Az érsek atya szentbeszédében kiemelte, hogy tanulmányaikban, emberiségükben, keresztény hitükben sikeres diákok ünnepe a mai nap, de az egész egyházmegye közössége is velünk ünnepel.

Ezt követően 66 diák, ill. diákcsoport vette át kitüntetését az Egyházmegye főpásztorától. Az iskolavezetés az osztályfőnökök javaslatára az alábbi tanulókat terjesztette fel az érseki jutalomra: *Ballagó Júlia 12.K* és a Szent Bernát Imacsoport: *Nagy Zsófia, Burkus Dóra, 11.K Nagy Babett, 11.A Toldi László, 10.E, Mohai Ádám, 10.* (aki azen a napon történelemversenyen volt). Az Érseki Szent József Kollégium felterjesztése alapján pedig *Forgács Levente 13.A* osztályos tanuló kapta meg a jutalmat.

6. Pedagógusnapon.

A műsorban konferált *Horváth Nikolett 11.C*, *Szauer Marcell 10.A*, *Somogyi Kristóf 8.C* klarinétozott. Az iskolánk énekkarát *Bisztriczki Zoltán* tanár úr és *Reményffy Zsigmond* gitáron, djemben *Nagy Babett 11.A* kísérte. Nagy László: *Intelem* című versét *Nagy Patrik Szixtus 5.C* osztályos tanuló szavalta el. *Varga B. János* ig. úr méltató gondolatai után közös ebéd várta az ünnepelteket.

Rendhagyó oroszóra az ötödikesknél

Az orosz rajzfilmipar hivatalosan idén ünnepli százéves jubileumát, ennek kapcsán egy rendhagyó oroszórát tartottunk az ötödikeseknek iskolánk könyvtárában.

Natasa Afanaszjeva – iskolánk egykori orosz anyanyelvű tanára – elfogadta a meghívásunkat, és ő mutatta be a gyerekeknek azokat a rajzfilmeket, melyeken az orosz fiatalok nemzedékei nőttek fel.

Megismeredhettek a tanulók - a teljesség igénye nélkül - a legjelentősebb orosz rajzfilmekkel, mint pl. a Prosztokvasino; Karlszon és öcsi; Gena, a krokodíl; Brémai muzikusok; No, megállj csak; Vinnyi Puh.

Nagy izgalommal oldották meg a filmekhez kapcsolódó feladatokat, és elégedettséggel töltötte el őket, hogy már oroszul tudtak válaszolni a tanárnő személyükkel kapcsolatos kérdéseire.

Egedné Gerencsér Ildikó tanárnő, of.

14. Úszóvizsga az 5., 6. és 9. évfolyamon.

Hagyományosan a tanév utolsó hetében kerül sor iskolánkban az „úszóvizsgára”, amelyet az első évfolyam tanulói tehetnek le. (Nem a tudatlanság, hanem a fürdés öröme és lehetősége folytán a 6. C osztály ismételték is.)

17-28. A Középszintű szóbeli érettségi vizsgák pillanatai.

21. Te Deum – tanévzáró ünnepi szentmise a bazilikában.

A 11 órakor kezdődő szentmisét Soós Tamás atya, iskolánk spirituális vezetője celebrálta. A szentmise végén együtt énekeltük el a Te Deumot, s az ünnepség kezdetén a Himnuszt. *Szegedi Fannit, 9. C* osztályos tanuló elszavalta Remenyik Sándor Akarom című versét. *Varga B. János* igazgató úr pedig ünnepi beszédében értékelte az elmúlt tanévet:

„Dicséertessék a Jézus Krisztus!

Tisztelettel köszöntöm a kedves kollégáimat és a diákokat, szülőket, vendégeket a 2012/2013-as tanév lezárását jelentő ünnepünkön, a Te Deumon. Az Úr házába jöttünk, hiszen a talentumokkal, melyeket nekünk adott, neki kell elszámolnunk.

Nemrég kisgyermekként, a szavak tanulása közben, rengeteg kérdést tettem fel a felnőtteknek. Alapvető vágyaitokat a „Mi ez?” - kérdés jellemezte a legjobban, melyre szüleitek türelmesen, majd a kérdések szaporodása után egyre türelmetlenebbül feleltek. A felnőttek világától olyan válaszokat vártatok, melyek megnyugtatóan hatnak rátok. A világ megismerése érdekében rájöttetek, hogy nem elég a kérdéseket megfogalmazni, a válaszokért meg kell dolgozni, a talentumokat használni kell. Jól fel kell használni. Remenyik Sándor fogalmazza meg számunkra a feladatot versében:

*’Egy istenarc van eltemetve bennem,
A rárakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihült csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.’*

A cél elérése során kudarcokkal, csalódásokkal is találkozotok, átéltek sikertelen feleleteket, megírtatok kevésbé sikerült dolgozatokat. Magatartásotok nem volt minden esetben példaértékű. Feltettétek magatokban a kérdést: Hogyan tovább? Mi lesz most? Megnyugtatlak benneteket, mi, tanárok pontosan tudjuk, hogy a siker mellett a kudarc is hozzátartozik az életünkhöz. A kudarc arra nevel, hogy levonjuk a következtetéseket, megerősödünk, és másoknak is példát mutatva továbblépjünk. Sokszor elesünk a teher alatt, de mindig tudnunk kell erőt meríteni értékeinkből. ...

A középiskolai évek során a tankönyvekből megtanulható tudás mellett legalább annyira fontos, hogy tudjátok:

a középiskolás kor az ember életében az az időszak, mikor értékrendje kialakulósodik. Ennek az értékrendnek a kialakulásához nemcsak a sikeren át vezet az út. Ezen az úton jártok, ki az elején, ki a végéhez közeledik. Egy dolog közös bennetek: az utat végig kell járnotok, és az úton velünk, gárdonyis tanárokkal kell végigmennetek.

Munkátok eredményes, hiszen a tanév során számos tanulmányi versenyen indultatok, és tanáraitok, iskolátok hírnevét öregbítettétek. Az iskolánk tanulmányi átlaga 4,21. Tanulóink közül 104-en kitűnő eredményt értek el.

Az eredményes és sikeres munkát végeztek most jutalomban részesülnek, melyet itt, a gárdonyisok közössége előtt adunk át. Kollégáim nevében is gratulálok eredményeitekhez.

Mindegyikötök egy külön utat jár be, mindegyikötök élete egy-egy külön emberi történet, de egy valami mind a 763 tanulót összeköti. A gárdonyisok közösségének tagjai vagytok sikereitekkel és kudarcaitokkal együtt. Egy féltő, óvó, irányt mutató közösség. A közösséget ti választottátok és ez a közösség elfogadott titeket úgy, ahogy vagytok. A ciszterciek közössége mindig szeretettel fogad benneteket. Utatokat végigjárva ismeritek meg magatokat. Ennek a közösségnek a gyökerei 324 évre nyúlnak vissza, és biztosan kapaszkodnak a termékeny talajba, mely több száz éve táplálja a közösség hajtásait. Az optimális termés kialakulásához – tudjuk jól – fontos a türelem és a bizalom.

Fejezzétek ki köszöneteket szüleiteknek, tanáraitoknak, hogy lehetővé tették és biztosították a lehetőséget az eredményes tanuláshoz.

A nyári szünetre közösségünk nevében kívánok tartalmas pihenést és élményekben gazdag kirándulásokat.

Dicséertessék a Jézus Krisztus!

A 2012/2013-as tanévet e gondolatokkal bezárom.”

Ezután elismerő könyvjutalomban részesülnek az osztályokból a kitűnő és jeles tanulmányi eredményükért, példamutató magatartásukért és a tanulmányi versenyeken való eredményes szereplésükért a következő tanulók: **Árvai Balázs László, Balázs Diána, Jacsó Barnabás, Kovács Eszter Éva (5.C); Alekszanyan Amanda, Árvai Adél Laura, Barna Borbála, Bozsik Hermína, Gallik Zoltán György (6.C); Fazekas Anna, Kara Ákos (7.C), Bánrévi Viktória Klaudia, Jacsó Kristóf János, Jurányi Viktória, Kovács Boglárka, Marton Veronika, Ötvös Máté, Sasi Kíra (8.C); Jusztin Zsanett, Zsíros Krisztina (9.A); Sulyok Valentina, Veres Márton (9. C); Borosi Florentina, Zám Dorotya 9. E); Szaller Nikolett (9. K); Szauer Marcell (10.A); Gróf Tamás, Reményfy Zsigmond (10.C); Toldi László Arnold (10.E); Pócsi Máté (10.K); Ircsik Péter (11.A); Bajzát Dorina Rita (11. C); Lackó Vivien (11.E); Molnár Ivett (11.K); Bálint Ottó, Dzsupsin Viola Virág (12. A); Huszár Brigitta (12.C); Lólé Vivien (12.E); Ballagó Júlia (12.K).**

A MAG című újság háromfordulós hittanversenyének díjazottai: **Kövér Bálint (10. K), 1.helyezett; Főczény Zsófia (10. A), 2.helyezett; Kovács Adorján (9. E) 3.helyezett.**

Sillye Jenő *Hogy mondjam el* című énekszámát *Szendrei Lídia 12. C* osztályos tanuló adta elő, gitáron kísérte *Bisztriczki Zoltán* tanár úr.

Lakatos Klaudia (11.E), mint az ünnepség szóvivője mindenkinek jó pihenést, testi-lelki felüdülést kívánt.

Majd a Szózat eléneklésével véget ért az ünnepség.

Találkozás a német barátainkkal

2013. június 27-től július 4-ig iskolánk vendége volt az olpai testvériskolánk 14 tanulója, Regina és Arnold Stracke, valamint Julia Eberwein tanár.

Az első három napot a német diákok a tanulóink családjainál töltötték. A negyedik napon költöztek be valamennyien

a kollégiumba, és kezdetét vette a közös programok sorozata. Ismerkedés a város nevezetességeivel: Marcipán Múzeum, várlátogatás, labdajátékok. Élmény volt a tántanulás és a közös műsor a díszteremben.

A programnak volt két hivatalos pontja: hétfő délután az iskolavezetés fogadta a tanulókat; míg kedden délután a német és magyar fiatalokat a városháza fogadta Soós István alpolgármester is.

A szerdai nap kirándultak Mezőkövesdre, hogy a magyar népi kultúrával ismerkedjenek meg. Közben magukra ölthették a - szellemi világörökség részének számító - magyar ruhát, és megkóstolhatták a maguk készített mézeskalács süveeskét is.

Csütörtökön -márúiban hazafelé- még egy napot közösen eltölthettek Budapesten. A halászbástyáról gyönyörködhattak a Parlament épületében, megnézheték a Műtágyás-templomot, a budai várát. S abban a reményben köszönhettek egymástól, hogy szeptemberben újra találkozhatnak Olpében.

OKTV-díj

Ballagó Júlia, a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium 12. K osztályos tanulója az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjében I. helyezést ért el magyar nyelvből, felkészítő tanára, Lapinskasné Máté Erika pedig átvehette a „Bonis Bona”-díjat. A sikerhez vezető útról és a versenyről kérdeztem meg Juliát.

Hogyan választottad ki pályamunkád témáját, a Puszták népe nyelvhasználati jegyeinek bemutatását Illyés Gyula műve alapján?

Valójában e miatt a téma miatt döntöttem úgy, hogy a magyar nyelvi OKTV-n indulok, nem pedig az irodalom. Amikor ugyanis tavaly nyáron közzétették a 2. fordulóban választható témákat, rögtön tudtam, hogy a nyelvészeti szempontú vizsgálódás Illyés műve alapján valamelyest érintkezik az irodalommal, hiszen a nyelvi elemzés legfontosabb alapja irodalmi alkotás: a Puszták népe című irodalmi szociográfia. Így természetesen érdekes, izgalmas feladatnak tartottam, milyen lehet egy irodalmi műre nemcsak irodalomértő olvasóként, hanem a nyelvész szemével is tekinteni. Választásomban pedig csak megerősített az élmény, amikor a nyáron először elolvastam a művet.

Mi volt számodra a legfontosabb szempont, eszköz, módszer a felkészülés során?

Az egyes fordulókra való felkészülés más és más módszereket igényel,

többek között ez is mutatja, hogy az OKTV milyen mély és összetett tudásanyagot vár el a versenyzőtől. Az első fordulóban egy hosszú nyelvtani feladatlapot kell megoldani, így erre a korábbi évek feladatlapjainak megoldásával készültem. Emellett részletesen el kellett sajátítanom a még hátralévő gimnáziumi tananyagot, a megtanultakat ismételni, és elmélyíteni a korábbi versenyek során szerzett ismereteimet. Természetesen a felkészülés része volt a megoldott feladatlapok aprólékos ellenőrzése, és az ennek kapcsán felmerülő nehézségek megoldása a hosszúra nyúló délutánokon szaktanárommal, Lapinskasné Máté Erika tanárnővel.

A második forduló már teljesen másfajta munkát kívánt, hiszen feladtam egy tudományos igénnyel megírt pályamunka elkészítése volt, mely végül 37 oldal terjedelmű lett. A munka első része az Illyés-mű többszöri újraolvasása volt, mégpedig úgy, hogy közben „céduláztam”, azaz kis papírokon jegyzeteket készítettem a különféle nyelvi, nyelvhasználati jelenségekről. Később ezeket az apró részletekre is kiterjedő cédulákat rendszereztem: ez adta meg a pályamű alapjait, hiszen a jegyzetek alapján láthattam hozzá a szakirodalom tanulmányozásához. A megfelelő szakirodalmat a tanárnő segítségével találtam meg, ám bizonyos szempontból nehéz helyzetben voltam, mert még nem született olyan szakirodalom, amely feladatomhoz hasonlóan nyelvi szempontból vizsgálta volna a Puszták népét. Ugyanakkor éppen ezért még szebb, még érdekesebb volt a dolgom. A munkának ez a része abból állt, hogy komoly nyelvészeti könyveket tanulmányoztam, és szereztem elméleti ismereteket az egyes nyelvészeti ágakban: a pragmatikában, az ennek részét képező beszédaktus-elméletben és a szociolingvisztikában. A következő, már látható eredménnyel is járó lépés a dolgozat megírása volt. Ekkor volt szükségem a céduláim nyelvi anyagára és a szakirodalomból megszerzett elméleti ismereteimre, hogy a sok aprócska mozaikdarabból kerek, egységes, tudományos szempontból helytálló állításokat tartalmazó, megfelelő szaknyelven megírt egész, kész nyelvészeti dolgozat álljon elő. Ezután következett végső, már Tanárnővel közösen végzett feladatunk: az elkészült fejezetek ellenőrzése, összefűsölése és

a pályamunka végleges formájának kialakítása.

A harmadik, döntő forduló ismét másféle felkészülési módszert várt el tőlem, hiszen ebben a szóbeli fordulóban a pályamunkám megvédése volt a feladatom. Így a felkészülés első részeként újraolvastam a jegyzeteimet, a szakirodalmat, és természetesen a dolgozatomat, bár ezt mondatról mondatra, állításról állításra tökéletesen ismertem, hiszen én írtam. A felkészülés legfontosabb része viszont a szóbeli gyakorlás volt, amikor felkészítő tanárom kérdéseire adtam válaszokat, mintegy a rám váró döntő fordulót imitálva.

Mi jelentette a legnagyobb kihívást a verseny menetében?

A pályamunka elkészítése, hiszen ez volt az első alkalom, hogy egy ilyen, tudományos elmélyülést igénylő, igen terjedelmes dolgozatot készítettem. Viszont éppen emiatt a versenynek ezt a részét élveztem a legjobban a szóbeli vizsga, a munka megvédése mellett, ami szintén nagyon izgalmas, szép feladat volt.

Kiktől és hogyan kaptál segítséget a felkészülés időszakában?

A legtöbb segítséget természetesen magyartanáromtól, Lapinskasné Máté Erikától kaptam, aki végig mindent megtett azért, hogy meg tudjam csillogtatni tudásomat, a lehető legjobban szerepelhessek. Azt hiszem, ebben sikerrel is járt... Rengeteget foglalkozott velem, volt olyan időszak, hogy vasárnap kivételével a hét minden napján, sokszor késő estig, akár tíz óráig is bent volt velem az iskolában, hogy segítsen a felkészülésben. Emellett tudom, hogy otthon is sok idejét azzal töltötte, hogy nekem keresett megfelelő, korszerű szakirodalmat, hogy ezzel terelessen a jó irányba. Más időszakban a feladatlapjaim ellenőrzésével töltötte idejét, és azzal, hogy az ennek kapcsán felmerülő problémákra szintén a megfelelő szakirodalmat és magyarázatot nyújthassa nekem. Ez pedig csupán egy szelet annak a gondos, áldozatkész segítségnek, amelyet tőle kaptam, hiszen olyan dolgokkal is megajándékozott, amiket szavakkal nem nagyon lehet kifejezni, és így megköszönni sem.

Budapesten részt vettél az ünnepélyes eredményhirdetésen is. Néhány mondatdal mutasd be ezt az eseményt, hiszen ekkor csak az országos 1-3. helyezettek kaphatták meg oklevelüket.

Az OKTV díjkiosztójára május 31-én, a budai Móricz Zsigmond Gimnáziumban került sor, amelyre valóban az egyes tantárgyakban 1-3. helyezést elért tanulókat hívták meg. Ekkor egy nagyon színvonalas, az alkalomhoz illő ünnepi műsor keretein belül került sor a díszoklevelek átadására, melyet mi, győztesek, illetve díjazottak *Dr. Hoffmann Rózsa* államtitkár asszonytól vehettünk át azután, hogy beszédében szép szavakkal méltatta teljesítményünket, a felkészítő tanárok munkáját és a szülők támogatását. Ezt követően „Bonis Bona” kitüntetéssel jutalmazták a felkészítő tanárok egy részét: azokat, akik különösen értékes tehetséggondozó munkát végeztek. Az elismerést nagy örömmel *Lapinskasné Máté Erika* tanárnő is megkapta. Végül más

díjakat is kiosztottak – többek között az egyes tantárgyak OKTV-bizottságában már évtizedek óta áldozatos munkát végző tudományos szaktekintélyeknek –, az ünnepi alkalmat pedig állófogadás zárta. Azt hiszem tehát, hogy nagyon szép, emelkedett hangulatú eseményen vehettem részt, amelyre úgy vélem, mindig örömmel gondolok majd vissza.

Szerinted milyen hatása lesz ennek a sikerednek a jövődre?

Úgy gondolom, természetesen óriási hatással lesz a jövőmre. Hogy mennyire nagy hatással, azt most talán még fel sem tudom igazán mérni. Azt viszont biztosan tudom, hogy ez a siker rámutatott arra, hogy valóban van tehetségem abban, amit igazán szeretek csinálni, amivel igazán szeretek foglalkozni. Így tehát ez a siker megerősített abban, hogy mi is az az irány, amelyben kell, érdemes továbbtanulnom azt remélve, hogy ez a mostani eredmény kapuja lesz egy sikeres pályafutásnak.

Milyen tanácsot adnál azoknak a diákoknak, akik szeretnének hasonló sikert elérni?

Nehéz tanácsot adni, mert bár tudom, hogy mi volt az az út, amely engem elvezetett ehhez a sikerhez, mégis több olyan tényezője van, amelyekre azt kell hogy mondjam: ajándék. Ilyen például az, hogy ilyen csodálatos magyartanárom van, vagy az, hogy tehetséget kaptam, amit ez után az eredmény után talán nem tűnik szerénytelennek kijelenteni. Viszont azt mindenképpen tudom tanácsolni, hogy induljanak minél több versenyen, akár különböző tantárgyakból is, hiszen rengeteg tapasztalatot szerezhetnek általuk, melyek szép lassan összeadódnak. Számomra is hatalmas előny volt, hogy a korábbi években is rendszeresen indultam és sikeresen szerepeltem különböző versenyeken. Emellett szeressék azt, amit csinálnak, mert csak ez képes annyi energiát és ösztönzést adni, hogy önmagunkhoz képest a lehető legtöbbet érjük el, és képesek legyünk arra a rengeteg munkára, amit egy ilyen siker elérése megkövetel. Ugyanakkor ne sajnálják az időt az elmélyülésre sem, hiszen a felületes, nem szeretettel végzett munka sohasem fog igazán értékes eredményt hozni. Az „igazán értékes eredmény” mögött pedig valódi, mély tudás és ugyanakkor az ismert dolgok szeretete áll.

Tanáraink elismerése

2013. június 14-én *Lapinskasné Máté Erika* tanárnőnek adományozta „Az év tehetséggondozó pedagógusa díj”-at Eger Megyei Jogú Város Közgyűlése. Továbbá *Ballagóné Csernyák Éva*, *Egedné Gerencsér Ildikó*, *Feketéné Kovács Ildikó*, *Kovács Mária*, *Lapinskasné Máté Erika*, *dr. Loboczkyné Hársasi Ibolya*, *Szilágyiné Békési Zsuzsanna* tanárnők pedig dicsérető oklevelet kaptak a 2012-13-as tanévben végzett tehetséggondozó munkájukért.

Az elismerésekhez szívből gratulálunk.

Gratulálunk
2013. június 22-én megszületett *Prázsmári Éva* tanárnő *Hanna Dóra* nevű kislánya. Az újszülött kislánynak, a testvérének, a szülőknek jó egészséget és hosszú életet kívánunk.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó:

Varga B. János igazgató úr.

Felelős szerkesztő:

Kovács Ottóné tanárnő.

Villámpostacím: deleo@citromail.hu

Diákszerkesztő:

Lakatos Klaudia 11.E.

Technikai munkatárs:

Kovács Ottó tanár úr.